

Publicerad 2009-09-24 08:38 av Yrre

Vackraste.

Räds vi

att älska?

Räds vi tidiga morgonmöten för att det
innebär att vi måste tala med
varandra?

Dina smekningar stryker min nacke
men rör aldrig vid mig.

Dina steg så tunga mot
golvplankorna och det
skakar i mig.

Och våra ögon.

Våra ögon som ser bredvid och blickarna
som aldrig möts mer än en kort sekunds
tveksamhet.

Innerligt, hur ska jag sätta ord på det och saknad?
Hur ska jag visa mitt innersta mitt allra varsammaste jag så
att du förstår.

Jag älskar dig människa.

Du är en av de vackraste själar jag någonsin mött.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten